

5381. Eneste Beh. af Lovf. om Lønn. ved Telegrafvesenet. 5382.

Embedsstand, der var direkte afhængig af Dagens ledende Magt, blive i den Grad båret frem og tilbage, at ethvert Spor af Ærlighed, Samvittighedsfuldhed og Trofasthed absolut maatte forsvinde; der vilde da kun være een Vej tilbage for en ærlig Embedsmand, og det vilde være den, hurtigst muligt at gaa sin Vej. Jeg havde, idet jeg gik ud fra disse Betragtninger, haabet, at en Erklæring som denne vilde have fundet idetmindste en lempelig Indsigelse fra nogle af de Herrer, der dele politiske Anskuelser med det ærede Medlem, baade blandt de folkelige og de latinske Venstrømænd, og at der ud af det Flertal, som beherster Afstemningerne i denne Sal, dog vilde have lydt et Ord, som beklagede, at der istedetfor en Udvalgsbetænkning er fremkommet et Værk som det, her ligger for. Jeg kjender ikke ret de Former, hvorunder slige Aktstykker censureres her i Rigsdagen; vore Udtalelser i Salen ere underkastede Formandens Myndighed, og dersom vi her overskride det Tilbørlige, blive vi irrettsatte og tilretteviste af ham; men hvilken Myndighed der gælder for skriftlige Udtalelser, der fremkomme i Form af Udvalgsbetænkninger og deslige, veed jeg ikke. Jeg kan altsaa ikke sige, om dette Aktstykke har passeret en saadan Prøvelse; men der er en Myndighed, som burde være traadt til, hvis ingen anden Myndighed enten har havt Noget med Sagen at gjøre eller har fundet, at der var Anledning til at nedlægge Indsigelse, og det er Flertallet selv. Der havde været Opfordring for det til at gjøre dette, ikke fordi denne Betænkning vil faae nogen-sondhedsvis videre Betydning i Verden eller har større Vægt end mange Udbrud fra det ærede Medlems Side af samme Natur. Den har ikkædt sig en lidt anden Form, men bærer sit Moder- og Fadermærke for tydeligt paa sin Pande til noget Sted at skulle kunne faae større Indvirkning, end Avisartikler og Smaaltaaler i lignende Land have faaet. Men naar De, mine Herrer, tie til Udtalelser som denne, saa kunne De ikke forundre Dem over, at man af denne Læshed udrager sine Slutninger, og Slutningerne ville blive satte i Forbindelse med de Forsikringer om Maadehold, Billighed og Retfærdighedsfølelse, som vi saa ofte have hørt Flertallets Ordførere hævde for sig og deres Kred. Deres Læshed overfor denne Erklæring vil være det bedste Lys, som kan kastes over Fordringen paa at besidde hine Egenfaber.

Ordføreren (S. A. Hansen): Det ærede Medlem for Ribe (Holm) begyndte for sit Foredrag med at sige, at han ikke havde ventet, at

vi skulde komme ind paa en saadan Forhandling som den, vi nu have været Vidne til. Jeg vil sige det Modsatte; jeg havde i Anden glædet mig til at se alle de Herrer ved Vinduerne reise sig den Ene efter den Anden og storme løs paa mig, saa at det derefter kunde siges: Naa, de maalte ham, min Tro, Sjæppen fuld. Jeg har derfor siddet i stor Ro og glædet mig ved, at den Betydning, som denne Erklæring efter den ærede sidste Taler's Mening ikke vilde faae, den have netop de Herrer givet den, de have givet denne Erklæring en Betydning, som den i og for sig ellers ikke vilde have, og jeg kan kun takke dem derfor. Der er navnlig ikke savnet Noget af dem, som jeg ligefrem havde ventet vilde reise sig ved denne Leilighed. Den ærede sidste Taler vidste jeg nu, at jeg kunde være ganske sikker paa, men ogsaa de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg) og for Odense Amts 1ste Valgkreds (Dr. Hansen) havde jeg været sikker paa vilde træde i i Skranken og plaidere Embedsmændenes Sag her i Salen. En af de ærede Herrer skal jeg strax bringe ud af en Bidsfarelse. Han sagde, at jeg ikke videre havde villet hævde Erklæringens Rigtighed, men dette er ikke rigtigt; jeg vedkjender mig ethvert Ord i den og hæver den. Men det ærede Lying har nu set, hvad der vilde komme ud af det, dersom jeg saaledes havde tumlet mig omkring om alle mulige Verdens Ting, som det navnlig er sket fra den ærede sidste Taler's Side. Dersom jeg havde begyndt paa en saadan Vandring omkring i Skotland og England, i gamle Dage og nye Dage, i Hølsberg o. s. v. (Bille: 1660!) — det har jeg ikke indladt mig paa her i Salen, det staaar trykt i Erklæringen — men dersom jeg her havde villet indlade mig paa disse Ting i den mundtlige Forhandling, saa vilde der have gaaet adskillige Dage, inden vi vare blevene færdige. Jeg tror nu, at det har vist sig, at jeg har taget denne Sag fuldkommen rigtig ved at lade de Herrer udsomme sig; de trængte dertil, og derfor er det rigtigt, at de have faaet Leilighed dertil. Jeg misunder dem ikke, at de have lettet deres Samvittighed; jeg er vis paa, at den ærede sidste Taler i flere Dage har beladet sig paa dette Foredrag. Men, som sagt, jeg havde ventet, at det skulde komme, og jeg vilde være bleven meget overrasket, hvis det ikke var kommet. Den ærede sidste Taler er rig paa at bringe forskellige Overdrivelser og Urimeligheder frem, og han tillægger sine Modstandere dem; den større Del af hans Foredrag bestaar af saadanne